

Cap.XXVIII. De Capit. gen.&c. 341

æqualibus numero, excepto quod in illo additur radix aggregati dimidio rerum, in alio minuitur. Igitur verisimile est quod in capitulis cubi rerum & numeri sit etiam parua differentia & quasi similis. Et ita est, nam in capitulo cubi æqualis rebus & numero adduntur $\frac{1}{2}$. cubæ inusitæ, & in capitulo cubi & rerum æqualium numero minuantur altera ab altera. Et similiter sicut in capitulo censum rerum & numeri dimidiantur radices & quadrantur, ita in capitulo cubi rerum & numeri debet assumi $\frac{1}{3}$ radicum & debet cubari, & ita in censu census assumi $\frac{1}{4}$ radicum & reduci ad censum census. Et similiter videmus quod in capitulis censum rerum & numeri æquatio est ex genere $\frac{1}{2}$. simplicium in unoquoque capitulo eorum, igitur in cubo erit ex genere $\frac{1}{2}$. cubarum, & in capitulis censum census & numeri erit ex genere $\frac{1}{2}$. $\frac{1}{2}$. & ita in capitulis relati rerum & numeri erit ex genere $\frac{1}{2}$. $\frac{1}{2}$. relatarum, quamvis aliquando coniungantur numeris, aliquando sint $\frac{1}{2}$. v. vnum est quod æquatio est semper de genere maioris denominationis, & hoc in capitulis vniuersalibus, nam in particularibus vides quod regula non tenet, quia binomia & recisa simplicia seruiunt capitulis cubi æqualis rebus & numero & cubi & numeri æqualium rebus ut vides quod in capitulo vigesimo secundo, & plenius videbitur infra. His igitur modis bene intellectis aditus patet ad omne capitulo ignotum, nam postquam inuenies regulam, semper (si es expertus) facilime inuenies eius demonstrationem & Geometricam & Arithmeticam.

C A P V T X X V I I I .

De Capitulo generali cubi & rerum æqualium numero, Magistri Nicolai Tartaglia, Brixienis.

HOc Capitulum habui à præfato viro ante considerationem demonstrationum secundi libri super Euclidem, & æquatio hæc cadit in $\frac{1}{2}$. cu. v. binomij ex genere binomij secundi & quinti m. $\frac{1}{2}$. cuba vniuersali recisi eiusdem binomij. Et est exemplum $\frac{1}{2}$. v. cu. $\frac{1}{2}$. 7. p. 2. m. $\frac{1}{2}$. cu. v. $\frac{1}{2}$. 7. m. 2. potest esse valor rei cuius cubus cum rebus æquatur numero & aliquando talis $\frac{1}{2}$. vniuersalis æquiuale $\frac{1}{2}$. cu. reci-

$\frac{1}{2}$. cu. 9. m. $\frac{1}{2}$. cu. 3.	
$\frac{1}{2}$. cu. 243. p. $\frac{1}{2}$. cu. 81. $\frac{1}{2}$. cu. 2187. p.	
	$\frac{1}{2}$. cu. 9.

Cubus 9. p. $\frac{1}{2}$. cu. 2187. m. $\frac{1}{2}$. cu. 6561. m. 3.	
9. res $\frac{1}{2}$. cu. 6561. m. $\frac{1}{2}$. cu. 2187.	

6.

sæ duorum numerorum tantum & exprimitur per eos veluti $\frac{1}{2}$. cu. 9. m. $\frac{1}{2}$. cu. 3.

Tom. IV.

tunc hic est valor rei, cuius 1. cu. p. 9. co. æquantur 6. numero: nam cubus eius est 9. p. $\frac{1}{2}$. cu. 2187. m. $\frac{1}{2}$. cu. 6561. m. 3. quod est dicere 6. p. $\frac{1}{2}$. cu. 2187. m. $\frac{1}{2}$. cu. 6561: sed 9. co. sunt $\frac{1}{2}$. cu. 6561. m. $\frac{1}{2}$. cu. 2187. Igitur iunctæ 9. res cum cubo, faciunt 6. præcisè, eo quod ambæ $\frac{1}{2}$. simul cadunt: & aliquando dicta æquatio æquiuale numero, & designatur per ipsum. Veluti si dicam 1. cu. p. 9. co. æquantur 26. tunc æquatio fit ut valor rei sit $\frac{1}{2}$. v. cu. $\frac{1}{2}$. 196. p. 13. m. $\frac{1}{2}$. v. cu. $\frac{1}{2}$. 196. 13. autem 196. p. 13. est 27. cuius $\frac{1}{2}$. cu. est 3: & $\frac{1}{2}$. 196. m. 13. est 1. cuius $\frac{1}{2}$. cu. est 1.. Igitur valor rei est $\frac{1}{2}$. cu. 27. m. $\frac{1}{2}$. cu. 1. quod est dicere 2: & aliquando reducitur æquatio ad æquiuale numero, sed non est numerus de facto, sed reducibilis arte ad numerum. Veluti 1. cu. p. 6. co. æqualia 10. æquatio est $\frac{1}{2}$. v. cu. $\frac{1}{2}$. 108. p. 10. m. $\frac{1}{2}$. v. cu. $\frac{1}{2}$. 108. 10. & hoc est in veritate 2: non tamen simpliciter reducitur ad 2. quia $\frac{1}{2}$. 108. p. 10. & $\frac{1}{2}$. 108. m. 10. sunt quantitates surdæ, & multò plus earum $\frac{1}{2}$. v. cu. attamen dictæ $\frac{1}{2}$. v. cu. detractæ inuicem æquivalent 2. quia 6. co. sunt 12. & 1. cu. est 8. & totum aggregatum est 20. Cum igitur cubis cum rebus æquatur numero, accipe $\frac{1}{3}$ radicum & cuba, deinde quadra dimidium numeri, & iunge hos duos prouentus, & aggregati accipe $\frac{1}{2}$, huic $\frac{1}{2}$. adde dimidium numeri propositi, & habebis binomium, & ab eadem $\frac{1}{2}$. minue dimidium numeri, & habebis residuum; deinde accipe $\frac{1}{2}$. cubam binomij & $\frac{1}{2}$. cubam residui, & minue $\frac{1}{2}$. cubam residui à $\frac{1}{2}$. cuba binomij per m., & quod relinquitur est valor rei. Exemplum, volo æquationem de 1. cu. p. 6. co. æqualia 10. Accipe $\frac{1}{3}$ de 6. qui est numerus rerum, & est 2, cuba fit 8. accipe dimidium 10. quod est 5. quadra fit 25. iunge 25. ad 8. fiunt 33. accipe $\frac{1}{2}$. quæ est $\frac{1}{2}$. 33. ei adde 5. fit $\frac{1}{2}$. 33. p. 5. minue

1. cu. p. 6. co. æqualia 10.	
3.	2.
2.	5.
8.	25.
25.	8.
$\frac{1}{2}$. 33. p. 5.	
$\frac{1}{2}$. 33. m. 5.	
$\frac{1}{2}$. v. cu. $\frac{1}{2}$. 33. p. 5. m. $\frac{1}{2}$. v. cu. $\frac{1}{2}$. 33. m. 5.	

etiam 5. fit $\frac{1}{2}$. 33. m. 5. accipe $\frac{1}{2}$. cu. v. Horum binomij & recisi habebis $\frac{1}{2}$. v. cu. $\frac{1}{2}$. 33. p. 5. & $\frac{1}{2}$. v. cu. $\frac{1}{2}$. 33. m. 5. minue $\frac{1}{2}$. cu. recisi à radice binomij, habebis va-loreum rei $\frac{1}{2}$. v. cu. $\frac{1}{2}$. 33. p. 5. m. $\frac{1}{2}$. v. cu. $\frac{1}{2}$. 33. m. 5.

Et similiter si dicam quod 1. cu. p. 3: co. æquatur 10. tunc diuide 3. numerum rerum per 3. exit 1. cuba 1. fit 1. diui- de 10. fit 5. quadra, fit 25. adde 1. pro- ductum sive cubum terræ partis rerum, fit